

3 Ioan 1:1

1. Prezbiterul. Ioan (vezi comentariul de la 2 Ioan 1).

Prea iubitul. Mai bine, simplu, „iubitul”, un termen de afecțiune folosit deseori în salutările din Noul Testament (Romani 1,7; 16,5; Coloseni 4,9; etc.), de obicei pentru cei pe care scriitorul îi cunoaște personal.

Gaiu. Un nume obișnuit în Imperiul Roman, pe care l-au purtat cel puțin alte trei persoane din Noul Testament (Faptele Apostolilor 19,29; 20,4; Romani 16,23; 1 Corinteni 1,14). Vezi comentariul de la Faptele Apostolilor 19,29. Nu există dovezi pentru a-l identifica pe vreunul din oamenii aceștia cu acest Gaiu căruia îi scrie Ioan acum. În afară de cele spuse în această epistolă, nu se știe nimic cu privire la el.

Pe care-l iubesc. Vezi comentariul de la 2 Ioan 1.

În adevăr. Vezi comentariul de la 2 Ioan 1.

3 Ioan 1:2

2. Prea iubitele. Vezi comentariul de la v. 1.

Doresc. Literal, propoziția zice: „cu privire la toate lucrurile, doresc [sau „mă rog”] ca tu să sporești”. Exprimarea aceasta descoperă o dorință echilibrată din partea lui Ioan: el nu e preocupat doar de sănătate, ci are în vedere prosperitatea generală, incluzând în asta atât buna stare spirituală cât și cea materială. Rugăciunea lui Ioan ilustrează un bun obicei pe care ar trebui să și-l formeze creștinii; amintirea unui prieten ar trebui să stimuleze rugăciunea în favoarea lui (vezi comentariul de la Filipeni 1,3.4; 1 Tesaloniceni 1,2.3).

Să-ți meargă bine. Gr. euodoo, original, „a avea o călătorie plăcută”, folosit apoi într-un sens general, „a avea succes”, „a progresa” (compară cu 1 Corinteni 16,2). Domnul nu trece cu vederea nevoile noastre temporare. El dorește să sporim atât în lucrurile trecătoare cât și în cele spirituale. Un bun creștin ar trebui să fie un bun om de afaceri sau muncitor, deoarece, pe lângă talentul său natural, se poate bucura și de binecuvântarea lui Dumnezeu în îndeplinirea datoriilor sale zilnice.

Sănătatea ta să sporească. [„Să ai sănătate”, KJV]. Gr. hugiaino (compară cu „igienă”), „a fi sănătos”, „a se bucura de o sănătate bună”, folosit cu acest sens de medicul Luca (Luca 5,31; 7,10; 15,27). Pavel îl folosește cu privire la cei care sunt „sănătoși în credință” (Tit 1,13; 2,2). Dumnezeu este interesat de starea noastră fizică și dorește să ne bucurăm de cea mai bună sănătate. Din cauza strânsei legături dintre minte și trup, atunci când sufletul sau caracterul sunt într-o stare bună, trupul e mai capabil să fie sănătos (Exodul 15,26; Proverbe 14,30; MH 241). Iar atunci când sănătatea trupului e neglijată și omul are obiceiuri rele în această privință, suferă și viața spirituală (MH 280, 315, 319).

Și sufletul tău. Aici se pare că este vorba de viața spirituală a lui Gaiu, care era puternică. E posibil ca starea lui fizică să nu fi fost atât de bună. Se poate ca el să-și fi neglijat sănătatea în schimbul celor religioase. O astfel de neglijență este dăunătoare; pentru o viață de succes este esențial echilibrul. Vrajmașul sufletelor își dă bine seama de importanța echilibrului și caută să-i împingă pe creștini în poziții extreme (MH 318–324). Progresul spiritual, combinat cu o sănătate echilibrată, ne va pregăti să biruim ispitele vieții moderne și ne va ajuta să fim atingem înaltul standard stabilit pentru intrarea în cer (2T 375, 376).

Toți urmașii lui Hristos pot să-și însușească rugăciunea lui Ioan în favoarea lui Gaiu, pentru ei, pentru familiile lor și pentru frații lor de credință.

3 Ioan 1:3

3. A fost o mare bucurie. [„M-am bucurat mult”, KJV]. Vezi comentariul de la 2 Ioan 4.

Când au venit frații. Construcția din limba greacă sugerează vizite repetate ale fraților, așa încât Ioan a primit multe rapoarte cu privire la Gaiu.

Au mărturisit. Sau „au dat mărturie”. Acestor frați le făcea plăcere să aducă vești bune; ei nu umblau cu bârfa.

Ești credincios adevărului. [„Adevărul este în tine”, KJV]. În ce privește la concepția lui Ioan cu privire la adevăr, vezi comentariul de la Ioan 1,14; 8,32. Vezi comentariul de la 2 Ioan 1. În KJV se spune că „adevărul” este „în” Gaiu – el și l-a însușit și l-a făcut al său.

Umblă. Gr. peripateo, „a se comporta” (vezi comentariul de la Efeseni 2,2). Gaiu nu era mulțumit doar să aibă adevărul; el a și practicat doctrinele pe care le susținea.

3 Ioan 1:4

4. N-am bucurie mai mare. Cea mai mare bucurie cu putință a slujitorului Evangheliei este să îi vadă pe membrii turmei luând poziție fermă pentru dreptate și adevăr. El e mult mai fericit așa decât dacă ar fi auzit doar de succesul lor în a strânge avere sau în a dobândi un loc de frunte (compară cu 2 Corinteni 7,7; 1 Tesaloniceni 3,6).

Copiii mei. Mai degrabă „proprii mei copii”. Lucrul acesta poate sugera că și Gaiu era unul din cei pe care Ioan îi adusese la credință (vezi comentariul de la 1 Ioan 2,1; 2 Ioan 4; compară cu 1 Tesaloniceni 2,7–12; 1 Timotei 1,2).

Umblă în adevăr. Adică ei continuă să-și rânduiască viața conform caracterului lui Dumnezeu, așa cum este acesta descoperit în Isus Hristos.

3 Ioan 1:5

5. Prea iubitele. Vezi comentariul de la v. 1.

Lucrezi cu credincioșie. Sau „un lucru credincios”. Toate actele de bunătate ale lui Gaiu erau acte de credință.

Pentru frați. Adică ceilalți membri ai bisericii.

Și pentru străini totodată. Dovezile textuale favorizează exprimarea „și aceasta străinilor”, „în special pentru străini” (vezi RSV). Mulți din cei pe care Gaiu îi găzduia cu atâta amabilitate erau străini pentru el, deși recomandările pe care le aveau îl asigurau că erau vrednici de încredere.

3 Ioan 1:6

6. Dragostea. Gr. agape „iubire” (vezi comentariul de la 1 Corinteni 13,1).

Bisericii. Gr. ekklesia (vezi comentariul de la Matei 18,17).

Vei face bine. Ospitalitatea pe care Gaiu o manifesta față de frații călători pe lângă faptul că promova predicarea Evangheliei, ajuta la unitatea credincioșilor și la contracararea tendinței lucrătorilor de a se separa în ierarhie.

Să îngrijești de călătoria lor. [„Îi duci înainte în călătoria lor”, KJV]. Gr. propempeo, „a însoți”, „a escorta”, „a ajuta pe cineva în călătoria sa”.

Într-un chip vrednic de Dumnezeu. [„Într-un fel evlavios”, KJV]. Literal, „într-un fel vrednic de Dumnezeu” (vezi comentariul de la 1 Tesaloniceni 2,12). Gaiu trebuia să vadă în fiecare lucrător creștin credincios un ambasador al lui Dumnezeu, care merita respect datorită lucrării pe care o îndeplinea (vezi comentariul de la Matei 10,40; 2 Corinteni 5,20).

3 Ioan 1:7

7. Au plecat. Și anume din biserica lor de baștină, poate Efes. În vremea lui Ioan spiritul misionar, care îi îndemna pe creștini să facă peste tot cunoscută vestea cea bună, era foarte activ.

Pentru dragostea Numelui Lui. Dovezile textuale atestă exprimarea „de dragul numelui”, adică Numele lui Isus (vezi Faptele Apostolilor 3,16; 4,12; Romani 1,5).

Fără să primească ceva. [„Neluând nimic”, KJV]. Adică neașteptând sprijin material de la păgânii cărora le predicau Evanghelia (vezi comentariul de la 2 Corinteni 12,14; 1 Tesaloniceni 2,9). Lucrul acesta îi făcea pe misionari cu atât mai recunoscători pentru ospitalitatea fraților de credință. Biblia nu interzice acceptarea ajutorului care este oferit de bunăvoie (vezi comentariul de la Matei 10,8–14; Filipeni 4,10.14–17).

Neamuri. Gr. ethne, „popoare”, „neamuri” (vezi comentariul de la Galateni 3,8). Dovezile textuale favorizează cuvântul ethnikoi, „păgâni”, „oameni păgâni” (vezi comentariul de la Galateni 3,8).

3 Ioan 1:8

8. Este datoria noastră. Vezi comentariul de la 1 Ioan 2,6.

Dar. Întrucât misionarii nu primeau nimic de la păgâni și deoarece pe vremea aceea nu era un sistem prin care ei să fie susținuți regulat, era necesar ca oameni de felul lui Gaiu să-i ajute pe slujitorii Evangheliei și în felul acesta să-i elibereze de nevoia de a cere milostenie. Folosind cuvântul „noastră”, Ioan recunoaște datoria pe care o are în materie de ospitalitate.

Să primim. Gr. apolambano, „a lua înapoi”, sau „a primi de la”, dar dovezile textuale (vezi p.10) favorizează cuvântul hupolambano, folosit aici în sensul de „a susține”.

Astfel de oameni. Adică cei menționați în v. 7. Ioan este atent să arate care sunt cei ce se califică pentru ospitalitatea credincioșilor (vezi comentariul de la 2 Ioan 10,11).

Să lucrăm împreună. Aceia care îi ajută pe misionari sunt socotiți ei înșiși misionari.

Cu adevărul. Sunt există două interpretări posibile ale acestor cuvinte: (1) membrii ospitalieri lucrează împreună cu misionarii la proclamarea adevărului; (2) cei ospitalieri sunt împreună lucrători cu adevărul, adevărul fiind personificat. Folosirea cuvântului „adevăr” face acceptabilă a doua interpretare (compară cu 1 Ioan 1,6; 2,4; 3 Ioan 3, 4; etc.).

3 Ioan 1:9

9. Am scris ceva. În general se consideră aceste cuvinte fac referire la o scurtă epistolă anterioară. E posibil ca Ioan să se refere la a doua sa epistolă, dar au fost prezentate argumente puternice împotriva acestei opinii și în favoarea unei scrisori pierdute. În favoarea celei de a doua epistole este similaritatea în conținut: cea dintâi dă sfaturi împotriva predicatorilor itineranți; a doua pare să se ocupe mai mult de aspectul pozitiv. S-ar putea ca Diotref să fi refuzat să citească a doua epistolă deoarece avea înclinații gnostice (vezi introducerea la prima epistolă a lui Ioan) și nu dorea să refuze ospitalitatea învățătorilor mincinoși care împărtășeau opiniile sale. Dar indiferent de explicația propusă, ea nu poate fi decât ipotetică, și e posibil ca Ioan să se refere la o scrisoare care n-a fost păstrată în canonul sacru. Dacă așa stau lucrurile, acesta este un alt caz de scriere apostolică ce nu a fost inclusă în Scriptură (vezi comentariul de la 1 Corinteni 5,9).

Bisericii. Și anume biserica din care făceau parte Diotref și Gaiu.

Diotref. Gr. Diotrefes, de la Dios, însemnând „de la Zeus”, și trepho, „a hrăni”, „a nutri”, de unde, „hrănit de Zeus”. Unii au sugerat că s-ar putea să fie semnificativ faptul că Diotref și-a păstrat numele păgân; totuși, vezi comentariul de la v. 12. S-ar putea ca el să fi păstrat unele elemente din filozofia păgână, și în felul acesta să fi fost foarte susceptibil la influențele gnostice.

Îi place să aibă întâietatea. Diotref cultiva ambiția. El tânjea să fie primul, din dorință după poziție, și nu de dragul binelui pe care astfel l-ar fi putut înfăptui. Nu este specificată poziția la care aspira și nu există dovezi că aici se face referire la episcopat. Biserica creștină era deja bine instruită cu privire la ambiția care nu e de dorit (Matei 20,20–28; Luca 22,24–27; Ioan 13,1–17).

Între ei. Adică între membrii bisericii căreia îi aparțineau Gaiu și Diotref.

Nu vrea să știe de noi. [„Nu ne primește”, KJV]. Gr. epidechomai, „a accepta”, „a recunoaște

autoritatea cuiva”. În Noul Testament cuvântul acesta apare doar aici și în v. 10. Aici el are sensul de a accepta autoritatea unei persoane, iar v. 10 are sensul de a accepta sau a primi cu ospitalitate o persoană. Se pare că Diotref refuzase să citească epistola lui Ioan, și astfel respinsese autoritatea apostolului și a tovarășilor săi.

3 Ioan 1:10

10. Când voi veni. [„Dacă vin”, KJV]. Unii cred că aceste cuvinte sunt o referire la nădejdea exprimată în 2 Ioan 12 și o dovadă că la 3 Ioan 9 este vorba de a doua epistolă a lui Ioan. Dar trebuie observat faptul că nădejdea exprimată în v. 14 e similară cu cea din a doua epistolă; așa că aceste cuvinte, „când voi veni”, s-ar putea să nu fie mai mult decât anticiparea unei vizite viitoare.

Îi voi aduce aminte. Gr. hupomimnesko, „a aduce aminte” (compară cu Ioan 14,26). Apostolul susține poziția sa de conducere; el e sigur de autoritatea pe care o are și nu-și pierde cumpătul în fața dezbinatorului.

Clevetește. Gr. phluareo, „a vorbi fără sens”, „a aduce acuzații neîntemeiate împotriva cuiva”.

Vorbe rele. Sau „vorbe răutăcioase”.

Nu se mulțumește cu atât. Diotref nu era satisfăcut cu vorbele rele prin care urmărea să submineze autoritatea apostolică; el își continua opoziția prin fapte dușmănoase.

Nu primește. Gr. epidechomai (vezi comentariul de la v. 9). Refuzând să fie ospitalier cu misionarii itineranți, Diotref refuza să recunoască autoritatea lui Ioan, deoarece acești frați aveau recomandarea apostolului.

Împiedică. Gr. kolo, „a împiedica”, „a preveni”, „a interzice”, sugerând că Diotref a luat măsuri pentru a-i împiedica și pe alții să fie ospitalieri. Forma verbului din versiunea greacă dă de înțeles o acțiune repetată. Acest act nebinevoitor reflectă puterea pe care o avea Diotref în biserica locală, dar reiese din context că biserica nu era cu toată inima de partea lui, căci cel puțin unii îl ascultau pe apostol și doreau să-i primească pe misionarii itineranți.

Și-i dă afară. Adică îi excomunică (compară cu Ioan 9,34). E clar că această controversă era serioasă: exista un conflict major între apostoli și adepții învățătorilor mincinoși. În biserica despre care e vorba aici partida eretică, cel puțin temporar, a avut influență și a putut să-și impună voința asupra membrilor.

3 Ioan 1:11

11. Nu urma. Mai degrabă „nu imita”. Ioan nu mai vorbește acum despre conflictul din interiorul bisericii, și dă îndemnuri generale care, dacă sunt ascultate, îl vor face în stare pe Gaiu să ia întotdeauna hotărâri drepte.

Binele. [„Ceea ce este bine”, KJV]. Literal, „binele”. Folosind acest limbaj direct, apostolul analizează probabil situația cu care se confruntau Gaiu și prietenii săi – calea lui Diotref este rea și nu trebuie urmată; drumul recomandat de Ioan în v. 5–8 este bun și ar trebui urmat.

Face binele. Restul versetului este foarte asemănător cu exprimarea din prima epistolă a lui Ioan (compară cu 1 Ioan 3,6–10). Este exprimarea pozitivă a adevărului formulat negativ în 1 Ioan 3,9. Vezi comentariul de acolo.

Face răul. Echivalent cu „păcătuiește” din 1 Ioan 3,6.

3 Ioan 1:12

12. Chiar și Adevărul. Adică Dimitrie trăia în armonie cu standardele creștine. Ioan personifică aici adevărul, și-l face martor al distincției caracterului prietenului său.

Dimitrie. Numele înseamnă „aparținând lui Dimitrie”, zeița agriculturii, cunoscută latinilor ca Ceres. Faptul că Ioan îl laudă pe Dimitrie îndepărtează orice bănuială că păstrarea acestui nume păgân arată vreo

simpatie latentă față de religia păgână (vezi comentariul de la „Diotref”, v. 9).

În afară de informațiile din această epistolă, nu se mai știe nimic sigur cu privire la Dimitrie. Unii au sugerat că este vorba de „Dimitrie, argintarul” (Faptele Apostolilor 19,24), și că fusese convertit prin lucrarea lui Ioan la Efes. Alții au încercat să-l identifice cu Dima (Coloseni 4,14; 2 Timotei 4,10; Filimon 24), dar în Biblie nu există sprijin pentru nici una din aceste opinii. Deoarece Ioan îl recomandă lui Gaiu, se poate ca el să fi fost cel care a dus scrisoarea în care este pomenit, dar chiar și acest lucru este ipotetic. Cu certitudine se poate spune doar că Dimitrie era un creștin credincios, sincer față de apostol și că Ioan se simțea îndemnat să i-l recomande lui Gaiu. Este rațional să presupunem de aici că purtarea lui Dimitrie fusese pusă la îndoială și că Ioan trebuia să clarifice situația sa pentru a putea fi primit fără rezerve de partida apostolică din biserica în care Gaiu era membru.

Și noi mărturisim. Gaiu nu trebuia să se sprijine doar pe o recomandare generală cu privire la Dimitrie, iar aici primește mărturia personală a lui Ioan și a tovarășilor săi.

Știi. [„Știți”, KJV]. Dovezile textuale favorizează persoana a II-a singular a verbului, deci „știi”, în armonie cu faptul că epistola este adresată unei persoane, Gaiu (compară cu v. 13).

3 Ioan 1:13

13. Aș avea. Atunci când a început să scrie epistola aceasta Ioan avea de gând să vorbească despre multe lucruri, dar, contemplând situația gravă cauzată de lucrarea lui Diotref, plănuiește să viziteze în curând biserica tulburată.

Multe lucruri. Vezi comentariul de la 2 Ioan 12.

Condei. Gr. kalamos, „o trestie”, care, având vârful crestat ca o pensulă fină, era folosită pentru a scrie pe papirus.

3 Ioan 1:14

14. În curând. Gr. eutheos, aproape invariabil este tradus în Noul Testament cu „îndată” sau sinonimele lui. Dacă această a treia epistolă era destinată aceleși biserici ca și a doua, cuvântul eutheos ar arăta că ordinea canonică a cărților este și ordinea cronologică, a treia scrisoare fiind scrisă imediat înainte de vizita pe care Ioan o plănuia să o facă acelei biserici (vezi Introducerea la a doua epistolă).

Gură către gură. [„Față către față”, KJV]. Vezi comentariul de la 2 Ioan 12.

Pacea. Vezi comentariu de la Ioan 14,27; Romani 1,7.

Prietenii. [„Prietenii noștri”, KJV]. Mai degrabă „prietenii”, probabil cei care erau de aceeași părere cu Ioan și Gaiu. Trebuie să fi fost o legătură strânsă între cercul apostolic și credincioșii sinceri din biserica al cărei membru era Gaiu. Tulburarea pricinuită de Diotref trebuia să întărească legăturile de prietenie dintre membrii credincioși.

Îți trimit sănătate. [„Te salută”, KJV]. Gr. aspazomai (vezi comentariul de la Romani 16,3).

Pe nume. Deoarece apostolul nu menționează nici un nume, este probabil că îi cunoștea personal pe prietenii lui Gaiu.

Epistola se încheie la fel cum a început, cu o notă personală, prietenească. Deși pacea bisericii fusese tulburată de Diotref, apostolul n-a îngăduit ca dezbinarea să distrugă comuniunea sfântă care-l unea cu fiii săi spirituali.

Amin. Dovezile textuale atestă omiterea acestui cuvânt.

COMENTARIILE LUI ELLEN G. WHITE

2 CG 398; MH 113, 288; ML 135; 7T 65; 9T 153

